

Думитъ ѣтъхъ вѣхти сж на прабългарски езикъ и означаватъ, по прабългарското лѣтоброение, „куче, пети“, т. е. въ годината на кучето, пети месецъ. По това лунно-слънчево лѣтоброение, както ще уяснимъ на друго мѣсто, годината на кучето е била тъкмо 866 януарска година, а петиятъ ѣ месецъ е отговарялъ на май—юний. Съ други думи, кръщенiето на българския князь Бориса е станало презъ 866 януарска година, въ края на м. май или началото на юний.

За важността на надписа ще се допринесе особено, ако се знаеше отъ кого, где точно и кога е билъ приготвенъ стълпътъ. Сръбскиятъ византологъ Анастасиевичъ, като има предъ видъ, че първитъ български владѣтели сж имали обичай да издигатъ подобни гръцки надписи, казва: „Най-вѣроятно е, чини ми се, че нашиятъ мряморенъ стълпъ съ гръцки надписъ е билъ поставилъ самъ Борисъ въ 6374 г. или 865/6 отъ Христа“. Той не допуца, че надписътъ може да е отъ ония стълпове, за които се говори въ краткото житие на св. Климента Охридски и които били издигнати отъ самия св. Климент. Мнението обаче на проф. Златарски, че и стълпътъ въ Балши ще да е отъ св. Климентовитъ стълпове, изглежда твърде правдоподобно. Авторътъ на житието, охридскиятъ архиепископъ Димитрий Хоматианъ (нач. XIII в.), който е познавалъ преданията за Климента и албанскитъ предѣли, подчинени на Охридската архиепископия, се е дори повлиялъ отъ съдържанието на поставенитъ нѣкога отъ Климента стълпове, и го е възпроизвелъ въ житието на Климента. Ето прочее съпоставяне на текста отъ надписа въ Балши и тоя въ Климентовото житие отъ Хоматиана, предадени въ български преводъ:

На стълпа въ Балши:

... Покръсти се князътъ на България Борисъ, преименуванъ Михаилъ, заедно съ дадения му отъ Бога народъ, въ година 866.

У Хоматиана

(като се говори за паметници, оставени отъ Климента):

Сжщо и каменни стълпове могатъ да се видятъ и досега запазени въ Главница; на тѣхъ е издълбано писмо, което бележи за приобщението и въдворението на цѣлия му народъ въ Христа.